

frem, at det ikke er økonomi, der bremser vores indsats, men at det er politiske holdninger til at give arbejdsløse et ordentligt arbejde.

Derudover vil vi gøre opmærksom på et par problemer, vi har set i beslutningsforslaget, og der er også andre spørgsmål, som vi vil tage op under behandlingen af det siden. Således underdrer det os, at f.eks. godstransporten ikke er taget op i bemærkningerne på trafikområdet som et muligt område, vi burde sætte ind på i sådan en handlingsplan, der sikrer mindre transport af gods, for det er faktisk vanvid, hvad der sker nu, hvor en stadig større del af energiindholdet i produkter udgøres af transport. Vi er nødt til at prøve at få lavet nogle lidt snævrere forsyningscirkler, og det bør også indgå i en sådan plan.

Det andet er selvfølgelig, at der skal udvikles mere energirigtige transportformer, herunder skibstransport, hvori der altså også ligger nogle investeringer og noget beskæftigelse. Jeg tror sagtens, vi kan blive enige om at få noget sådant med, når vi nærmer os en egentlig diskussion af en plan.

Et problem er der også i beslutningsforslaget i dets omtale af energi og anvendelse af halm til energiformål. Jeg vil også gøre opmærksom på, at vi lige har haft en debat, hvor vi har understreget, at vi skal have fremmet den økologiske drift, og vi skal gøre mere på det område. Jeg kan også gøre opmærksom på, at vores ordfører under den forrige debat, hr. Bent Hindrup Andersen, klargjorde, at vi vil lave en forespørgselsdebat om Energiplan 2000, fordi vi mener, den har en fejlagtig satsning på at bruge biomasse som element i en energiplan. For det er altså i modsætning til en økologisk omlægning af landbruget, at vi brænder halmen af; den har vigtige næringsstoffer, som bør føres tilbage til jorden i stedet for at blive brændt af, men også det tror jeg vi kan finde ud af.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne fastslå, at vi altså er enige i, at der her er tale om et godt beslutningsforslag, og at vi ser frem til at være med til at virkeliggøre det til egentlige lovinitiativer, der kan gennemføres her i Folketingssalen forhåbentlig allerede straks i det nye år.

Jes Lunde (SF):

Debatten begyndte jo så positivt, som man overhovedet kunne forlange, med en minister, som sagde, at det var et fortræffeligt forslag, og en minister, som sluttede sin tale med at sige, at han faktisk ikke kunne være mere enig. Det lover jo godt, og når der så også har været holdt

positive taler fra andre partier uden for regeringen, nemlig Enhedslisten – SF støtter det også selv, kan jeg fortælle – så er der jo et flertal for at gå i gang med denne opgave.

Jeg forstod det også sådan, at der blev holdt en positiv tale fra Socialdemokratiets side og fra Det Radikale Venstres side, oven i købet på vegne af CD. Der var mange spændende synspunkter i den radikale tale, som jeg kan forstå man har fået CD til at skrive under på; det synes jeg er et fint stykke arbejde, der er lavet dér.

I virkeligheden hørte jeg kun to sætninger, som forstyrrede det hele, og det var hr. Ole Vagn Christensen, som i sin tale sagde, at tidsfristen i dette beslutningsforslag var urealistisk, og at man derfor afviste forslaget. Det er det eneste, der overhovedet kan ødelægge billedet af, at Folketinget er parat til at vedtage dette beslutningsforslag.

Jamen så må vi jo diskutere den tidsfrist, det er jeg indstillet på under udvalgsarbejdet. Nu er beslutningsforslaget jo også kommet til behandling forholdsvis sent; det har ligget i 4 uger et eller andet sted i huset og slumret, inden det er kommet på dagsordenen. Så det kan meget vel være, at regeringen ikke kan nå at lave denne plan inden udgangen af 1994, men så lad os diskutere tidsfristen, og hvis regeringen har et konkret udspil på en ændring af tidsfristen, så hører jeg gerne om det. Hvis hr. Ole Vagn Christensen har gjort sig konkrete forestillinger om, hvilken tidsfrist regeringen så kan arbejde med, hører jeg gerne et svar her nu med det samme, men det er da også muligt, at hr. Ole Vagn Christensen skal bruge lidt tid til at tænke over, hvad tidsfristen skal være, og så må vi have det op under udvalgsarbejdet. Jeg er i hvert fald imødekommende over for at diskutere ændringer i det.

Jeg tror nemlig, det er vigtigt at få sat denne indsats lidt mere på skinner. Under finanslovforhandlingerne berørte vi selvfølgelig dette forslag indtil flere gange, fordi SF tog det frem, hver gang vi havde en forhandling, for at spørge regeringen, hvordan det egentlig går på det område, om vi kunne få nogle konkrete tilsagn, men det kunne vi ikke.

Nu kan vi se bagefter, at det skyldes, at man under de forhandlinger havde besluttet, hvem forligspartnerne skulle være. Det skulle være nogle andre, og derfor kunne der ikke laves noget med os. Men nu er vi jo ude over den fase, nu er vi i en ny situation, idet finanslovforhandlingerne er afsluttet, og regeringen kan – forhå-